

Familien Frehr^S

Sanghæfte

version 2.0

Indhold

Livstræet.....	2	G F
I Ulkjær moes u'en hat.....	3	-
Hilsen til forårssolen	4	G
Hvor du sætter din fod.....	5	G
Kære linedanser	6	G
Du kom med alt det der var dig	7	G
Barndommens land.....	8	G
Idas forårssang	9	G
Pær Kresjen	10	G F
Hulde engel, du min barndoms ven.....	11	G F
The Irish Ballad.....	12	G
Sensommervise	13	G F
Den spillemand snapped fiolen fra væg	14	G F
Anna var i Anders kær.....	15	G F
The Wild Rover.....	16	G
Du som har tændt millioner af stjerner.....	17	G F
Det bedste jeg ved	20	G F
Til pinse når skoven bli'r rigtig grøn.....	21	-
Nu går solen sin vej	22	G F
Gi os lyset tilbage	23	G F
Stenen slår smut.....	24	G F
Det øjeblik vi lever i.....	25	G F
En skål for den mø i blufærdige vår.....	26	G F
Hej Tomtegubbar	27	G
Helan går	27	G

120 Livstræet

Hans Holm, 1987

swing D Em/d



1. Der er så me-get, der kan tryk-ke,

A7/d D



gø-re da-gen trist og grå.

Em/d



Se de folk, der u-den lyk-ke

E7 A7



ba-re går og går i stå. Lad dem

Em7 A7 D D#°



le-ge i livs-træ-ets kro-ne, lad dem

Em7 A7 D D#°



fø-le, at li-vet er stort, lad dem

Em7 A7 F#m H7/d#



sku-e de blå ho-ri-son-ter og

Em A7 D



him-mel-hvæl-vin-gens port.

Livstræet

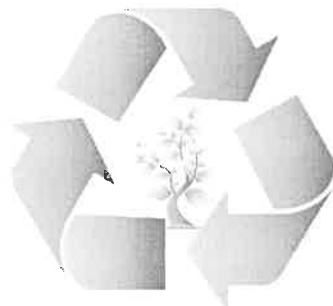
1. Der er så meget, der kan trykke,
gøre dagen trist og grå.
Se de folk, der uden lykke
bare går og går i stå.
*Lad dem lege i livstræets krone,
lad dem føle, at livet er stort,
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingens port.*
2. Der er så meget uden varme,
uden ånd og uden liv.
Folk bli'r fattige og arme,
tænker kun på tidsfordriv.
Lad dem lege . . .
3. Der er så mange uden venner,
uden kærlighed og kys.
Folk, som ingen andre kender,
hvor skal de mon finde lys?
Lad dem lege . . .
4. Der er så hård en kamp om magten,
alle tænker på sig selv.
Er der ingen, der har sagt dem,
at de slår sig selv ihjel?
Lad dem lege . . .
5. Der er så mange, der er slaver,
lænket fast til job og tid –
hvorfor bruges vore gaver
uden tanke, uden vid?
Lad os lege . . .

I Ulkjær moes u'en hat

Hwo hár do wæt sins a so dæ?
I Ulkjær Mues u'en hat
Hwo hár do wæt sins a so dæ?
Hwo hár do wæt sins a so dæ?
I Ulkjær Mues u'en hat
I Ulkjær Mues u'en hat
I Ulkjær Mues u'en hat



Dær hár do kjærsts mæ Mæt Mari
Do hár nok tån di dø a kuld
Så ska wi put dæ i æ juer
Så kom æ worm å æder dæ
Så kom æ ænder å æder worm
Så kommer wi og æder æ ænder
Så'n får vi dæ tilbavs ijen



Folkemelodi

Hilsen til forårssolen

Andersen og Dissing

Det er forår alting klippes ned.

Der beskæres i buskadser og budgetter.

Slut med fordums fede ødselhed.

Vi begynder at træne til skeletter.

Jeg bli'r fem år ældre ved hvert indgreb i min pung.

Men når forårssolen skinner, bli'r jeg ung.

Lad kun falde hvad der knap kan stå,
men i så fald sku' jeg altid komme kryv'ne.

Hvergang skatten gi'r sig til at få
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'ne.

Jeg bli'r tom i hernen træt og tung i sjæl og krop.

Men når forårssolen skinner, står jeg op.

Og jeg fægter med min sparekniv,

men den skraber bare hult i sparegisen.

Der er ikke meget tegn på liv.

Selv i vinter var der dog en ko på isen.

Jeg har længe næret en istap ved min barm,

men når forårssolen skinner, bli'r jeg varm.

Solen skinner på fallittens rand.

Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:

Der er caries i tidens tand,

dens emalje trænger voldsomt til forstærkning.

Snart skal jeg og mine sidste tænder skilles ad.

Men når forårssolen skinner, bli'r jeg glad.

Tag da kun min sidste spinkle mønt.

Livets sol er min den sidste del af livet.

For som solfanger er jeg nu begyndt

at forstå at alt og intet er os givet.

Og engang går solen sin runde uden mig.

Men når forårssolen skinner lever jeg

Hvor du sætter din fod

Melodi: Sigurd Barrett

Tekst: Jens Sejer Andersen

1.

Hvor du sætter din fod,
drysser frø af de drømme du driver imod.
Ved de veje du finder,
vil man snart plukke minder.
Om du flyver omkring eller står og slår rod,
bli'r der spor af din fod.

2.

Når du åbner din hånd,
ser du synlige spor af usynlige bånd.
Du har fat i et stykke
af dit medmen'skes lykke.
Det kan føles som fnug eller veje et ton:
Det er lagt i din hånd.

3.

Vil du vugge dit skød,
går du med i en dans som fra skabelsen lød.
Vores fremtid bli'r farvet
af den klang du har arvet.
Det er slægternes rytme der rører dit kød,
sød musik i dit skød.

4.

Når du husker at le,
lukker hovedet sig op og gi'r lyset entré.
Vi begriber med latter
hvad fornuft ikke fatter.
Det er ligesom et kærtegn fra livets idé
når du vover at le.

5.

Du er del af et os.
Der skal mere end én til at elske og slås.
Vil du yde dit bedste
for dig selv og din næste,
må du vælge hver dag mellem tillid og trods:
Er det mig eller os?

6.

Fra din tå til din top
er du skabt i et stykke der ikke går op.
Hvad du gi'r på din færden
mangedobles af verden
og la'r tro, håb og kærlighed vokse og nå
fra din top til din tå.

*Skrevet til Gymnastik- og Idrætshøjskolen ved Viborgs
50-års jubilæum i 2001. Opdateret i 2006.*

Hvor du sætter din fod,

drysser ^{Am} frø af de ^C drømme du ^{Dm/f} driver imod.

ved de ^{Dm7} veje du ^G finder,

vil man ^{Em7} snart ^A plukke minder.

Om du ^F flyver ^{G/f} omkring eller ^{C/e} står og ^{C7} slår rod,

^F bli'r der ^G spor af din ^C fod. ^{F G}

Kære Linedanser

D A/c# Hm A G
Kære linedanser, udsændt ligger foran dig
D G E A
selve livet du fik givet gå nu kun din vej
G A/G
Du må turde træde ud
F#m H7
hvor dit liv kun er dit
E E7 A
Det briste eller bære må - dette ene skridt
G
Give fra dig hvad du magter
A D A/c# Hm
da ser du en dag du nåede ud
G A D
og danser tilhimmels stjernesud

D A/c# Hm A G
Kære linedanser hop nu ud ved siden af.
D G E A
Se dig danse bare sansen gøre hvad du ka'.
G A/G
Være én, med én folandt.
F#m H7
Og mødes så du gror.
E 7
Ja vent dig meget fra den kant;
A
Denne er din jord!
G
Tro mig når jeg siger til dig
A D A/c# Hm
det største - det ser man kun i det små.
G A D
Og kigger du op er himlen blå.



D A/c# Hm A G
Kære linedanser, ser du livet er et net,
D G E A
øjeblikke tro blot ikke dansen kun er let.
G A/G
Og en dag gør livet ondt
F#m H7
det ved jeg at det vil.
E 7 A
For livet er et liv på trods - smerten hører til.
G A
Ud af sorgen vokser lykken, og livet
D A/c# Hm
i påskens evige fest.
G A D
De stærkeste rødder har træ'r i blæst.

D A/c# Hm A G
Line danser - vælg livet hvilken er din vej?
D G E A
Følg hjertet uforfædet - Sige ja og nej.
G A/G
Verden spørger til hvordan
F#m H7
og alt for lidt hvorfor.
E 7
Der er så mange ting man kan
A
stå for det DU tror!
G
Gid du aldrig mister modet,
A D A/c# Hm
og lader det onde ulmodagt.
G A D
Når viljen befries, - da falder magt.

D A/c# Hm A G
Linedanser i det høje dans vidunderligt!
D G E
For det næste er det bedste: glæden
A
ubestridt!
G A/G F#m H7
Tænk at få balancekunst Så helt ufatteligt!
E 7
At modtage sin stang og snor
A
ganske kvit og frit.
G
Uanset om du nu tror det,
A D A/c# Hm
så ved jeg - at lyset brænder for dig!
G A D
- Og kigger du op, er der nok en vej

Du kom med alt det der var dig

Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

Jeg stormede ud og købte øl
ja, vinterens gamle, stive føl
for ud på grønne enge
og du blev varm og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen - skjult for længe.

Og blomster åbnede sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

Vorherre selv bød ind til fest
og kyssede hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

A	三
日	$10^3 \cdot 1$
10^4	子
	$10^4 \cdot 1$
廿	A
$10^5 \cdot 1$	丁
A	己
廿	$10^6 \cdot 1$
$10^7 \cdot 1$	辛
$10^8 \cdot 1$	$10^8 \cdot 1$
廿	癸
$10^9 \cdot 1$	A

A	五
$10^0 \cdot 1$	$10^0 \cdot 1$
$10^1 \cdot 1$	A
$10^2 \cdot 1$	$10^2 \cdot 1$
$10^3 \cdot 1$	A
$10^4 \cdot 1$	A
$10^5 \cdot 1$	
A	七
廿	$10^6 \cdot 1$
$10^7 \cdot 1$	子
$10^8 \cdot 1$	A
廿	丁
$10^9 \cdot 1$	六
A	
廿	癸
$10^7 \cdot 1$	二
$10^8 \cdot 1$	$10^8 \cdot 1$
廿	丁
$10^9 \cdot 1$	A
A	九

34 Barndommens land

Benny Andersen

1. ^G Barndommens land, ^D tidens ^G mælketand.

^{G7} Verden er ny for dit ^C øje.

^{A7} Folk er to tre meter ^D høje.

^{G7} Så de må bukke sig, ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} ned til dig.

2. ^G Fluen er blå, ^D kilder på ^G din tå.

^{G7} Og et par myrer du ^C kender

^{A7} hygger sig på dine ^D hænder.

^{G7} Skruptidsen ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} tisser en tår, før den går.

3. ^G Solen er varm, ^D stikker på ^G din arm.

^{G7} Ligesom hvepse og ^C bier,

^{A7} der er så gale - de ^D svier.

^{G7} Regnormen ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} føles så blød - den er sød.

4. ^G Slog du dit ben, ^D på en ^G kampesten.

^{G7} Kom - lad mig puste på ^C skrammen,

^{A7} vi skal ha' lappet dig ^D sammen.

^{G7} Du må vist hellere få - ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} plaster på.

5. ^G Verden er stor, ^D kaldes "moder ^G jord".

^{G7} Der findes børn, der må ^C flygte,

^{A7} men du har intet at ^D frygte.

^{G7} Ingen skal ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} mishandle dig - håber jeg.

6. ^G Græsset er højt som et ^D fuglefløjt. ^G

^{G7} Solen er ude af ^C syne

^{A7} putter sig under sin ^D dyne.

^{G7} Gaber måske - ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} lissom du - sover nu.

7. ^G Barndommens land, ^D nu er jeg en ^G mand.

^{G7} Tit har jeg lyst til at ^C love

^{A7} solskin og dejlige ^D skove.

^{G7} Men der er lang vej ^{Hm} ^{Em Em7 Am D7 G} igen - sov min ven.

Idas sommervise

D Hm G E
 Du skal ikke tro det bliver sommertid
 A 7 D
 Hvis ikke jeg selv gi'r et skub
 D Hm G E
 Til somren og gør den lidt sommerlig
 A 7 D
 Så alting kan komme i knop
 F#m Em G
 Først puster jeg liv i en vintergæk
 Asus4 A F#sus4
 Nu står den og lyser så kønt
 Hm D7/A G E
 Men allerførst smelter jeg sneen væk
 A 7 D
 Så jorden kan klæ' sig i grønt

D Hm G E
 Jeg hvisker til bækken og kilderne
 A 7 D
 At nu kommer sommeren snart
 D Hm G E
 Så fylder jeg luften med svalepar
 A 7 D
 Og myg som bliver' slugt i en fart
 F#m Em G
 Jeg gi'r alle træ'r deres grønne løv,
 Asus4 A F#sus4
 Hvor fugle kan bygge og bo
 Hm D7/A G E
 Jeg maler i skumringen himlen rød
 A 7 D
 Når solen i vest går til ro

D Hm G E
 Jeg gi'r jer et blomstrende æbletræ
 A 7 D
 Og tror I vil syn's det er smukt
 D Hm G E
 Og skovjordbær gi'r jeg til børnene
 A 7 D
 Og alt hvad der findes af frugt
 F#m Em G
 Jeg finder de spændende steder frem
 Asus4 A F#sus4
 Til børn der vil tumle omkring
 Hm D7/A G E
 Når foråret nærmer sig næste gang
 A 7 D
 Så ved I jeg sidder på spring

E C#m A F#m
 Jeg gi'r jer et blomstrende æbletræ
 H E
 Og tror I vil syn's det er smukt
 E C#m A F#m
 Og skovjordbær gi'r jeg til børnene
 H F
 Og alt hvad der findes af frugt
 G#m F#m A
 Jeg finder de spændende steder frem
 Hsus4 G#sus4
 Til børn der vil tumle omkring
 C#m E A F#
 Når foråret nærmer sig næste gang
 H E
 Så ved I jeg sidder på spring

Pær Kresjen

Pær Kresjen kør' te stajs.
Pær Kresjen kør' te stajs, mik mak
Pær Kresjen kør' te stajs.
Han kør' til stajs med fier tønnder rov,
molak, molak, mak mak mak,
Han kør' til stajs med fier tønnder rov,
for pæeng var hadt behov.

Hans kuen hun var' ham ad:
Lad vær' med kortspil, punser, sjov,
Og taf kun it vor rov!

Godt uer er haste glemt,
og i Krumom, dér ty han ind
i ly for ræen og vind.

Di tumbe kån hå held.
Han traf Lavs Lykk fro Lambjerreloend
og speeld med ham en stoend.

Og hvondt det så gik til,
Pær Kresjen fæk e hænder fuld'
åv trumfer, søll og guld.

Han bløv nok ålt for kry.
Og for den mild Mads Muus fro Mjang
et hunde dåle sprang.

Men held gör tumbe folk.
Håns Høj fro Hæesthav kam og holdt.
Det kost' ham kun en gålt.

Og vilde' bløv dæt spil.
Den rig' Håns Blaj fro Bleesborre møll',
han taft sit skimle føl.

E folk di kam og gik.
Fro Katryd kam den klog' Klåj Kok,
men han fæk haste nok.

Pær Kresjen vandt og vandt,
et griss, en kvej, en kuer, et lám
og pæeng og møje krám.

Han sad og glemt sin rov,
sin hest, sin kuen – e snie knyng,
og det tov til å fyg'.

Hun vint' e hiele nat
og græd og gisped' og var gall
og fægte' med e all.

Han kam den trirre dav'
og sang og fløjted' og var glaj:
Æ kund itt find e staj.

Hvad var det for en snak?
– Nej, æ kam itt til stajs, lill' muer,
e hest skuld hå et fuer ...

Da fløj hun hielt i flint,
og åll' hinds uer var skarp og stygg:
No skal æ stryg' din ryg!

Men lav hun såv hans lass
og hør' et grynt, et bræg et brum,,
da slov hun haste om:

Do er den villest månd!
Og do skal mænne gang' fo lov
å kjør til stajs med rov!

D *A/c#* *G/b* *A⁷* *D* */c*

 Hul - de en - gel, du min barn - doms ven!

G/b *D/a* *G* *D/f#* *E⁹*

 tro led - sa - ger i de svund - ne da -

A */g* *F#m* */a* *Bm⁷* *E⁷* *A⁷*

 ge! sig mig da, hvor er du flyg - tet hen?

Bm *Bb⁷* *D/a* *G⁶* *A⁷* *D*

 Sig mig, når - når kom - mer du til - ba - ge?

Hulde engel, du min barndoms ven

A A G/b A⁷ D /c
Hulde engel, du min barndoms ven!
G/b D/a G D E¹ A /g
tro ledsager i de svundne dage!
F#m /a Bm E⁷ A⁷
sig mig da, hvor est du flygtet hen?
Bm Bb⁷ D/a G⁶ A D
Sig mig, når – når kommer du tilbage?

D A G A⁷ D /c
Skønt ukendt – du engang fulgte mig,
G D G D E¹ A
da min sjæl var fri for sorg og smerte;
F#m /a Bm E⁷ A⁷
nu – jeg kender, nu jeg sjunger dig, -
Bm Bb⁷ D G⁶ A D
ak! hvi flygter du nu fra mit hjerte?

D A G A D /c
Er ej nu, som fordum, lunden grøn?
G D G D E¹ A
Kilden klar udi sin blomsterramme?
F#m /a Bm E⁷ A⁷
Er min ungdomsdal ej længere skøn?
Bm Bb⁷ D /a G⁶ A D
Eller – er jeg selv ej mer den samme?

D A G A D /c
Milde engel! kom endnu en gang!
G D G D E¹ A
fyld min barm med hine længsler søde!
F#m Bm E⁷ A⁷
tryk mit hjerte med din serafsang!
Bm Bb⁷ D /a G⁶ A D
kvæg mit blik med håbets morgenrøde!

D A G A D /c
Se! jeg søger dig – o, kom igen!
G D G D E¹ A
Hør! Jeg kalder, kom igen tilbage!
F#m Bm E⁷ A⁷
før mig til mit gamle Eden hen –
Bm Bb⁷ D /a G⁶ A D
eller til det ny du snart mig drage!

Irish Ballad

Dm Gm Dm
About a maid, I'll sing a song, sing rickety tickety tin
Gm Dm C Dm
About a maid, I'll sing a song Who didn't have her family long
Dm C Dm Gm
Not only did she do them wrong
Dm C Dm
She did every one of them in,
C Dm C Dm
Them in, She did every one of them in

One morning in a fit of pique, Sing rickety tickety tin
One morning in a fit of pique, she drowned her father in the creek
The water tasted bad for a week - So we had to make do with gin
With gin, we had to make do with gin

Her mother she could never stand, Sing rickety tickety tin
Her mother she could never stand, and so a cyanide soup she planned
The mother died with a spoon in her hand - and her face in a hideous grin
A grin, her face in a hideous grin

She weighted her brother down with stones, Sing rickety tickety tin
She weighted her brother down with stones, and sent him off to Davey Jones
And all that they ever found were some bones, and occasional pieces of
Skin, Of skin, occasional pieces of skin

She set her sister's hair on fire, Sing rickety tickety tin
She set her sister's hair on fire, and as the smoke and flames rose higher
Danced around the funeral pyre, playing the vi-o-lin
o-lin, playing the violin

One day when she had nothing to do, Sing rickety tickety tin
One day when she had nothing to do, she cut her baby brother in two
And served him up as an Irish stew, and invited the neighbors in,
Bors in, Invited the neighbors in

And when at last the police came by, Sing rickety tickety tin
And when at last the police came by, her foolish pranks she did not deny
For to do so she would have had to lie, and for lying she knew was a sin
A sin, lying she knew was a sin

My tragic tale I won't prolong, Sing rickety tickety tin
My tragic tale I won't prolong, and if you did not enjoy my song
You've yourselves to blame if it was too long, you should never have let me
begin, Begin, you should never have let me begin



Frehr & Nissen

171 (195) Sensommervise

Finn Jørgensen, 1982

1. Æb - ler ly - ser rødt på træ - er - nes gre - ne,
Am7 D7 G H7 Em /d /c#
hø - sten går ind. Går i - gen - nem sko - ven
F# H7 Am7 D7 G H7
gan - ske a - le - ne, stil - le i sind.
Em Am7 D7 G
Gyld - ne far - ver og sen - som - mer - bri - se
Em Am H7 Em
fyl - der hjer - tet med ve - mo - dig mu - sik -
Em Am D7 G
går og nyn - ner en sen - som - mer - vi - se
Em Cm/e♭ D7 G
fjernt fra by - ens lar - men - de tra - fik.

Sensommervise

Em C F#7 H7 Am7 D7 G H7

Æbler lyser rødt på træernes grene, høsten går ind.

Em C F# H7 Am7 D7 G H7

Går igennem skoven ganske alene, stille i sind.

Em Am7 D7 G Em Am H7 Em

Gyldne farver og sensommerbrise, fylder hjertet med vemodig musik,

Em Am D7 G Em Cm D7 G H7

går og nynner en sensommervise, fjernt fra byens larmende trafik.

Em C F#7 H7 Am7 D7 G H7

Sommerbrisen danner krusning på søen, mystisk og sort.

Em C F# H7 Am7 D7 G H7

Stæreflokke svæver højt over øen, snart ta'r de bort.

Gyldne farver...

Em C F#7 H7 Am7 D7 G H7

Duft af brænderøg blandt brunlige bregner, blåsorte bær.

Em C F# H7 Am7 D7 G H7

Stille summen mellem blade, som blegner - af'tnen er nær...

Gyldne farver...

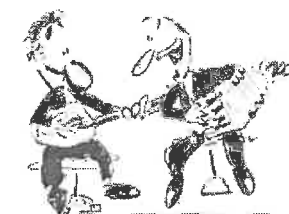
Em C F#7 H7 Am7 D7 G H7

Modne rønnebær bag dybgrønne grene, rødt titter frem

Em C F# H7 Am7 D7 G H7

Går igennem skoven ganske alene - nu må jeg hjem!

Gyldne farver...



Frehr & Nissen

283 Den spillemand snapped fiolen

Sextus Miskow 1880

Den spil-lemand snapped fi - o - len fra væg og
 gik til den grøn-ne skov og gik til den grøn - ne
 skov. Hej! pi - ger små, en dans skal I få, den
 gamle han gi'r vel forlov. En fe - jen - de dans med
 Per el-ler Hans, så godt som det kan fal-de. Jeg
 spiller for een, jeg spil - ler for to, jeg
 spiller for hver og al - le. Bind dit skørt og
 flet dit hår, læg an dit ho-ved-klæ-de, i Præ-ste-

Den spillemand snapped fiolen fra væg

Den spillemand snapped fiolen fra væg
og gik i den grønne skov,
- og gik i den grønne skov.
Hej, piger små, en dans skal I få,
den gamle han gi'r vel forlov.
En fejende dans med Per eller Hans,
hvordan det bedst kan falde.
Jeg spiller for én, jeg spiller for to,
jeg spiller for en og alle!
Bind dit skørt og flet dit hår,
læg an dit hovedklæde.
I præstevænget dansen går
med fryd og megen glæde.

Den bondemand fingred sig
over sit skæg
og så mod den grønne skov,
- og så mod den grønne skov.
Så lunt han lo: Nu ja, min tro,
så får jeg vel gi' jer forlov.
Men lad ikke Per jer komme for nær,
lad Hans jer ikke bestjæle,
et kys eller to, det lader jeg gå,
men brug jer forstand med de dele!
Bind dit skørt og flet dit hår,
læg an dit hovedklæde.
I præstevænget dansen går
med fryd og megen glæde.

en bondeknøs slog sig over sin læg
og gik i den grønne skov,
- og gik i den grønne skov.
I piger kær, vi danser med jer,
den gamle han gav jo forlov.
Vi svinger jer, ret som var I så let
som dun og spindel for resten.
Så går vi i skoven to og to
og snakker om lysning hos præsten.
Bind dit skørt og flet dit hår,
læg an dit hovedklæde.
I præstevænget dansen går
med fryd og megen glæde.

Så gik da dansen, den var ej træg,
udi den grønne skov,
- udi den grønne skov.
Der stod et spor i den bløde jord,
hvor fødderne tog sig forlov.
Og skumringen kom, og pladsen stod
tom,
det hvisket og lo mellem løvet.
Da morgenen gryed, så gik der to,
men da var den ene bedrøvet.
Bind dit skørt og flet dit hår,
læg an dit hovedklæde.
I præstevænget dansen går
med fryd og megen glæde.

ANNA VAR I ANDERS KÆR

Musik: J. Saxtorph-Mikkelsen

Tekst: Jeppe Aakjær

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. Chords are indicated by letters above the staff. The lyrics are written below the notes.

D Em A7
An - na var i Anders kær, men knibsk alli - ge - vel, mød - te dog sin

A7 D G D D7
hjertenskær på ru - gens gam - le skel, sat - te sig i græsset ned blandt

G A7 D A7 D G
klokke - blomster bly, tog så op sit fin - ger - bøl og gav sig til at

D A7 D A7
sy. Dy - re du og dig. Ding - e - li og lej, dik - ke - du og

D F#m/C# Bm D A7 D D A7 D
dik - ke - di og din - ge - lu og lej.

Anna var i Anders kær

D Anna var i Anders kær, men knibsk alligevel
A /# G Em
mødte dog sin hjertenskær ved rugens gamle skel.
D D G D
D /# G A D
G A D G D
Satte sig i græsset ned blandt klokkeblomster bly,
tog så op sit fingerbøl og gav sig til at sy...

D Dyre du og dig!
A D
dingeli-og-lej
A D
dikke-du-og-dikke-di,
D/A A D
og dingelu og lej!

D /# G Em
Solen glimted ellefvild i Annas fingerbøl
A D G D
snemrens sennepsgule blomst hang fuld af brune møl.
D /# G A D
Lærken sang, og luften drev med dræ og duft af pors.
G A D G D
Annas ankelslanke ben var lagt så let i kors.

D /# G Em
Anders sad og fingred tavs om pibekandens fals,
A D G D
så, hvor rugens vipper strøg om Annas brune hals.
D /# G A D
hørte, hvor de sølverlo og lokked flere til:
G A D G D
vippeme, de lukser små, de kysser, hvor de vil.

D G Em
Banked han så piben ud imod sin støvletå,
A D G D
lagde kritisk øjet til og rensed den med strå
D G A D
smed så brat det hele hen og rykked' farlig nær,
G A D G D
hvisked om den brune hals og alt det fine vejr.

D /# G Em
Annas rappe, blanke nål i luften standsed' lidt
A D G D
armens fine strakte rund fortøned' sig i hvidt
D G A D
Greb han da på samme tid om hals og vipper små
G A D G D
kysset Annas kind om mund om kap med rugens strå.

D G Em
Nål og tråd ved første kys i snerren sank af skræk
A D G D
Annas nye fingerbøl det trilled også væk
D G A D
Lærken på sin lange hals sig rejste for at gio
G A D G D
bittesmå mariehøns løb over Annas sko.

D G E
Mens som amoriner små opsteg de brune møl
A D G D
gyldenring blev lovet hen for tab af fingerbøl
D G A D
Rugen ringled vidt og bredt om kys og kærlighed,
G A D G D
hvad det mindste aks har hørt, den hele ager ved.



Frehr & Nissen

The Wild Rover

by The Dubliners

E **A**
I've been a wild rover for many a year
E **A** **B** **E**
I spent all me money on whiskey and beer
E **A**
But now I'm returning with gold in great store
E **A** **B** **E**
And I never will play the wild rover no more

[Chorus]

B **E** **A**
And it's no nay never, no nay never no more
E **C#m** **B** **E**
Will I play the wild rover, no never, no more

A

E **A**
I went in to an alehouse I used to frequent
E **A** **B** **E**
And I told the landlady me money was spent
E **A**
I asked her for credit, she answered me "Nay!"
E **A** **B** **E**
"Such custom as yours I could have every day!"

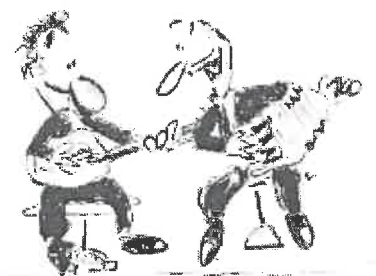
E **A**
I took from me pocket ten sovereigns bright
E **A** **B** **E**
And the landlady's eyes opened wide with delight
E **A**
She said: "I have whiskeys and wines of the best!"
E **A** **B** **E**
And the words that I told you were only in jest!"

E **A**
I'll go home to my parents, confess what I've done
E **A** **B** **E**
And ask them to pardon their prodigal son
E **A**
And when they've caressed me as oft times before
E **A** **B** **E**
I never will play the wild rover no more.

[Chorus]

B **E** **A**
And it's no nay never, no nay never no more
E **C#m / A** **B** **E**
Will I play the wild rover, no never, no more
B **E** **A**
And it's no nay never, no nay never no more
E **C#m** **B** **E**
Will I play the wild rover, no never, no more

A



Frehr & Nissen

Du, som har tændt millioner af stjerner

Musik: Erik Sommer 1986
 Tekst: Johs. Johansen 1986

The musical score is written on a single treble clef staff in 3/4 time. It consists of three lines of music. Above the notes are various chord symbols and fingerings. The lyrics are written below the notes.

1. Du, som har tændt mil - li - o - ner af stjer - ner, tænd i vort
 mør - ke en tin - dren - de tro, tro på, at du er vor
 vog - ter og vær - ner, så vi kan so - ve i tryg - hed og ro.

1. Du, som har tændt millioner af stjerner,
 tænd i vort mørke en tindrende tro,
 tro på, at du er vor vogter og værner,
 så vi kan sove i tryghed og ro.

2. Tak for den dag, som til ende er gået,
 gaven, som selv dine hænder har rakt.
 Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
 tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt.

3. Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
 når vi fandt vejen besværlig at gå.

Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
 mød du os selv i de svage og små.

4. Tak for den glæde, som du har os givet,
 hver gang du gjorde vort liv til en fest.
 Hjælp os at bære hver byrde i livet,
 så at det værste kan tjene os bedst.

5. Du, som har tændt millioner af stjerner.
 mørket i verden vil du byde trods.
 Vær du i natten vor vogter og værner,
 lys i det mørke, der kommer fra os.

Du som har tændt millioner af stjerner

F C 7 B^b F
 Du, som har tændt millioner af stjerner,
 D⁷ Gm Gm/E A Dm /C
 tænd i vort mørke en tindrende tro.
 B^b C⁹ A Dm
 Du er vort lys, og du vogter og værner
 Gm F/C Gm C⁷ B^b/F F
 os, så vi sover i tryghed og ro.

C G 7 FC
 Du, som har tændt millioner af stjerner,
 A⁷ Dm /E Am /9
 tænd i vort mørke en tindrende tro.
 F G⁹ E Am
 Du er vort lys, og du vogter og værner
 Dm C/9 Dm G⁷ FC
 os, så vi sover i tryghed og ro.

F C 7 B^b F
 Tak for den lysende dag, der er gået,
 D⁷ Gm Gm/E A Dm /C
 gaven til os, dine hænder har rakt.
 B^b C⁹ A Dm
 Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
 Gm F Gm C⁷ B^b F
 tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

C G 7 FC
 Tak for den lysende dag, der er gået,
 A⁷ Dm E Am /9
 gaven til os, dine hænder har rakt.
 F G⁹ E Am
 Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
 Dm C/9 Dm G⁷ FC
 tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

F C 7 B^b F
 Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte,
 D⁷ Gm Gm/E A Dm /C
 hver gang du gjorde vort liv til en fest.
 B^b C⁹ A Dm
 Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte,
 Gm F Gm C⁷ B^b F
 du ved alene, hvad tjener os bedst.

C G 7 FC
 Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte,
 A⁷ Dm E Am /9
 hver gang du gjorde vort liv til en fest.
 F G⁹ E Am
 Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte,
 Dm C/9 Dm G FC
 du ved alene, hvad tjener os bedst.

F C 7 B^b F
 Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
 D⁷ Gm Gm/E A Dm /C
 når vi fandt vejen besværlig at gå.
 B^b C⁹ A Dm
 Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
 Gm F Gm C⁷ B^b F
 mød du os selv i de svage og små!

C G 7 FC
 Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
 A⁷ Dm E Am /9
 når vi fandt vejen besværlig at gå.
 F G⁹ E Am
 Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
 Dm C/9 Dm G FC
 mød du os selv i de svage og små!

F C 7 B^b F
 Du, som har tændt millioner af stjerner,
 D⁷ Gm Gm/E A Dm /C
 mørket i verden vil du byde trods.
 B^b C⁹ A Dm
 Du er vor Far, den, der vogter og værner,
 Gm F Gm C⁷ B^b F
 lys i det mørke, som kommer fra os..

C G 7 FC
 Du, som har tændt millioner af stjerner,
 A⁷ Dm E Am /9
 mørket i verden vil du byde trods.
 F G⁹ E Am
 Du er vor Far, den, der vogter og værner,
 Dm C/9 Dm G FC
 lys i det mørke, som kommer fra os..



Det bedste jeg ved

Erik Sommer

CAPO + 2
til D-dur

C G Dm G
Jorden er flad - det er os, der er runde!

F C/e Dm G
Føl, den er fast, hvor du sætter din fod.

C G Dm G
Jorden er der, hvor jeg altid kan bunde,

Am D7 G
Kan løbe i græs eller stå og slå rod.

F C/e Dm E
Og når jeg blir træt, kan jeg smide mig ned

Am Dm Gus4 C F G
- for jorden er no'et af det bedste jeg ved!

C G Dm G
Træet er jorden, der rækker mod himlen!

F C/e Dm G
Der vil jeg klatre til blodbøgens top,

C G Dm G
Råbe mod blæsten og sidde i vrimlen

Am D7 G
Af skyer og lugte, som hvirvler herop.

F C/e Dm E
Så hænger jeg der og vil slet ikke ned

Am Dm Gus4 C F G
- for luften er no'et af det bedste jeg ved!

C G Dm G
Strømperne af og så vade i bækken

F C/e Dm G
- blå som en himmel, der flyder på jord -

C G Dm G

Høre dens boblen og mærke dens trækken

Am D7 G

I benene derhen hvor fiskene bor.

F C/e Dm E

Om lidt bliver jeg våd, når den river mig med

Am Dm Gus4 C F G

- for vandet er no'et af det bedste jeg ved!

C G Dm G

Så vil jeg sidde ved bålet og tørre,

F C/e Dm G

Falde i staver og stirre i ild:

C G Dm G

Bække af lys falder opad, blir større

Am D7 G

Og danser på himlen så lydløs og vild.

F C/e Dm E

Nu fryser min ryg men min mave er hed

Am Dm Gus4 C F G

- for ilden er no'et af det bedste jeg ved!

C G Dm G

Jorden og luften og ilden og vandet

F C/e Dm G

Lever i alting i dig og i mig!

C G Dm G

Nu vil jeg mærke, hvordan vi er blandet

Am D7 G

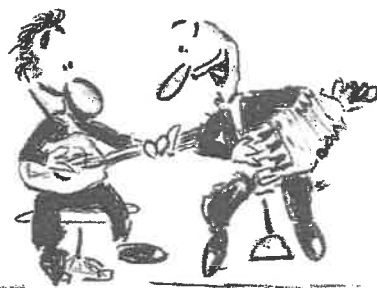
Og lege for livet og leve for leg.

F C/e Dm E

Hvor livet bli'r fælles, vil jeg lege med

Am Dm Gus4 C

at være her, det er det bedste jeg ved



Frehr & Nissen

246 Det bedste jeg ved

Erik Sommer, 1992

D A Em A

1. Jor-den er flad - det er os, der er run-de!

G D/f# Em A

Føl, den er fast, hvor du sæt-ter din fod.

D A Em A

Jor-den er der, hvor jeg al - tid kan bun - de, kan

Hm E7 A

lø - be i græs el - ler stå og slå rod. Og

G D/f# Em F#

når jeg bli'r træt, kan jeg smi-de mig ned - for

Hm Em Asus4 A7

jor - den er no'et af det bed - ste, jeg ved!

D Em G A7 D

Fine

Til pinse når skoven bli'r rigtig grøn



Til pinse, når skoven bli'r rigtig grøn,
så skal vi derud hver en gårdmandssøn,
og så er det skikken nu her til lands
at svinge de piger i lystig dans.

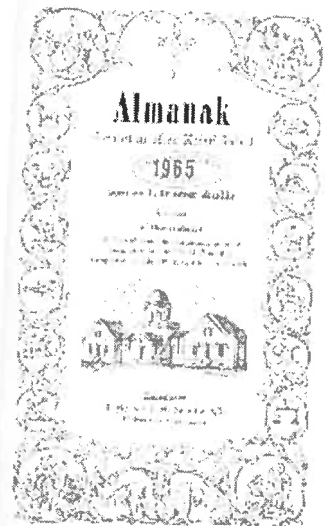
Tralala...

Dér så jeg en pige nu sidste vår,
ak, gid at hun kommer igen i år:
for alle og enhver var hun ej til fals,
jeg fik hende dog til en wienervals.



I ansigtet var hun så rund og trind,
så blød og dejlig var hendes kind,
og aldrig en pænere krop jeg så,
og ternet kjole hun havde på.

Hver morgen, når jeg til mit arbejde går,
jeg ser, hvorledes at skoven står,
hver sildige aften, når jeg kommer hjem,
så tager jeg straks almanakken frem.



Den pinse den kommer så sent i år,
den vistnok galt i almanakken står,
og længe det varer med storm og slud,
mon skoven aldrig vil springe ud.



Men kommer så engang den gode tid,
så skal jeg pynte mig ret med flid,
og træffer jeg så på min raske tøs,
ja så skal dansen gå rigtig løs!

Ukendt

Denne musik kan anvendes til kopiering

D Hm G Em

Nu går so-len sin vej for at skin-ne på an-dre, for

A F#m G A

al - le på jor-den har brug for dens lys, og de

F#7/a# Hm Em/g A

hå-ber og ven-ter på da-gen. Du ska-ber, for

F#m G A7 D

kun i Din sol. Gud, kan li - vet for - nys.

Nu går solen sin vej

Holger Lissner

1. Nu går solen sin vej
 for at skinne på andre,
 for alle på jorden har brug for dens lys,
 og de håber og venter på dagen du skaber,
 for kun i din sol, Gud, kan livet fornys.
2. Nu går landet til hvile Og travlheden dæmpes.
 Og hjemmene fyldes af aftnens musik.
 Vær med den, kære Gud, der må sidde alene,
 og den, der nu slider sig træt på fabrik.
3. Nu er timen til stilhed til bøn og til tanker,
 til ord som har vægt, og som kræver et svar.
 Kom og rør ved os, Kristus, så vi bliver åbne
 for glæden og livet og freden, du har.
4. Nu er timen, hvor du dømmes alt det, vi gjorde
 men vendte os bort fra vor næste og dig.
 Nu er timen, hvor du sletter alt det der skiller,
 hvor du siger: "Kom, og vær hjemme hos mig".
5. Nu går solen sin vej, men vi er ikke ene,
 for du, Herre, lever og vender vor frygt,
 så når du er i mørket, er det ikke mørke,
 når du er iblandt os, da sover vi trygt.

Gi' os lyset tilbage

Efterskolernes Landsstævnehold 2009

Tekst: Per Krøis Kjærsgaard, 2009
Musik: Rasmus Skov Borring, 2009

The musical score is written in 4/4 time and B-flat major. It consists of six staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: Klo-den har man - ge for - skel - li - ge slags... Al - le må le - ve og dø. Glæd dig du er her al - li - ge - vel nu! Me-ning-en er vel at så si - ne frø, på en ov - er-ladt stjer - ne - ø. Gi' os ti - den til - bag', og lad os bru - ge et - hvert ti - me - slag. Dø - re - ne åb - ne og smi - le - ne slidt. Så - dan er land - et, jeg ger - ne vil kal - de for mit.

1. Kloden har mange forskellige slags.
Alle må leve og dø.
Glæd dig - du er her alligevel nu!
Meningen er vel at så sine frø,
på en overladt stjerneø.

*Gi' os tiden tilbag',
og lad os bruge ethvert timeslag.
Dørene åbne og smilene slidt.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.*

2. Lykken du holder i hænderne nu,
den er vist egentlig min.
Og at du lever og bærer og er,
gør at jeg også kan værne om din;
denne smukkeste disciplin.

*Gi' os glæden tilbag',
og lad os leve af dét trylleslag:
Kroppene mange, men styrken er en.
Sådan er landet, der står på de viseste sten.*

3. Ser du kun mørke, hvor du vender hen?
Tomhedens sorte protest?
Skyggerne lever kun hvor der er lys.
Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Og i aften, så se mod vest!

*Gi' os lyset tilbag'.
Vi vender op på ethvert nederlag.
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!*

4. Alt hvad vi kom for at give og få:
dele og elske og slås.
Blev på et år, det vi levede på,
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!
Og vi vandrer med Helios.

*Gi' os landet tilbag'.
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.*

Gi' os lyset tilbage

Tekst: Per Krøis Kjærsgaard, 2009 Musik: Rasmus Skov Borring, 2009
E'erskolernes Landsstævnehold 2009

1.

F Bb
Kloden har mange forskellige slags
C F C/E
Alle må leve og dø
Dm Dm/C Bb
Glæd dig - du er her alligevel nu!
G G/H C A/c# Dm
Meningen er vel at så sine frø,
Dm/C Bb C Fsus4 F
på en overladt stjerneø.

Dm Bb F C
Gi' os tiden tilbage',
Dm Bb F C
og lad os bruge ethvert timeslag.
F Bb/D C/E F
Dørene åbne og smilene slidt.
Gm F/A Bb C
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

F/A Bb C Dm
F/A Bb Bb/C

2.

F Bb
Lykken du holder i hænderne nu,
C F C/E
den er vist egentlig min.
Dm Dm/C Bb
Og at du lever og bærer og er,
G G/H C A/c# Dm
gør at jeg også kan værne om din;
Dm/C Bb C Fsus4 F
denne smukkeste disciplin.

Dm Bb F C
Gi' os glæden tilbage',
Dm Bb F C
og lad os leve af dét trylleslag:
F Bb/D C/E F
Kroppene mange, men styrken er en.
Gm F/A Bb C
Sådan er landet, der står på de viseste sten.

F/A Bb C Dm
F/A Bb Bb/C

3.

F Bb
Ser du kun mørke, hvor du vender hen?
C F C/E
Tomhedens sorte protest?
Dm Dm/C Bb
Skyggerne lever kun hvor der er lys.
G G/H C A/c# Dm
Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Dm/C Bb C Fsus4 F
Og i aften, så se mod vest!

Dm Bb F C
Gi' os lyset tilbage'.
Dm Bb F C
Vi vender op på ethvert nederlag.
F Bb/D C/E F
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Gm F/A Bb C
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

F/A Bb C Dm
F/A Bb Bb/C

4.

F Bb
Alt hvad vi kom for at give og få:
C F C/E
dele og elske og slås.
Dm Dm/C Bb
Blev på et år, det vi levede på,
G G/H C A/c# Dm
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!
Dm/C Bb C Fsus4 F
Og vi vandrer med Helios.

Dm Bb F C
Gi' os landet tilbage'.
Dm Bb F C
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
F Bb/D C/E F
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Gm F/A Bb C
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

F/A Bb C Dm
F/A Bb Bb/C F



Frehr & Nissen

g energi
vs trylleri
du tror du ved og vil
sk maskespil.

tidens medieskrig?
af folk med takt og pli?
'r de sommetider magt
at få det sagt.

æ:

dnu ikke gråt
dt og har det blåt
likket mod den skat
yset si'r godnat.

pulsen går i stå
t du finder på
arme, sind og ben
d den frem og tæl til én.

Kroppen er et dejligt hele
tag nu fat med alle dele
lyt til rytmens trommestikke
den der rør sig ruster ikke
leg med hoved, krop og sans
sæt dit liv i sving – og dans!

Jens Sejer Andersen, 1988

275 (289) Stenen slår smut

Henrik Birk Andersen, 1990

1. Ste - nen slår smut på det dan - ske vand
smidt af en le - gen - de hånd.
Rin - ge - ne ram - mer et an - det land.
Dan - mark, din ska - ber - ånd går som
vin - den mod øst går som so - len mod vest og
o - ver At - lan - ten!

Chords: G, Hm, C, G/h, Am7, D7, G, G/f#, C/e, D, /c, Hsus4, H7, Em, /d, A7, A7/c#, Dsus4, D, Dm, E/g#, Am, A7/c#, Em7^{b5}, A, Dm, G, C, Dsus4, D7, Gsus4, G

Fællesskab

Stenen slår smut

Stenen slår smut
på det danske vand
smidt af en legende hånd
Ringene rammer et andet land
Danmark, din skaberånd
går som vinden mod øst
går som solen mod vest
og over Atlanten

Forårets træ
Se det åbner sig
under den givende sol
Kæreste Danmark, det håber jeg
alt gør fra pol til pol:
Mod en fredelig tid
mellem brun, gul og hvid
hvor farverne blandes!

Larven i trækrone
spinder sig
ind i et silkehvidt skjul
Hvem skulle tro den befinder sig
snart som en sommerfugl!
Hele livets natur
går fra mol imod dur
og over forstanden!

Nu slår et sus
af en støreflok
ned over naboens træ

Træet der ofte gav pærer nok
både til folk og fæ
bære støre på træ
der slår ned og slår væk
som bølger ved stranden!

Danmark, i dag
når jeg ser på dig
vågner mit hjerte igen
fuldt som kokonen der åbner sig
helt ud i verdenen
siger larven farvel
springer ud af sig selv
og bliver en anden!

Danmark, i dag
brydes grænser ned
mod et Europa i fred
Grænser du ikke kan standse ved
Hele din jord er med
Denne levende Jord
hvor syd, vest, øst og nord
er tæt på hinanden!

Stenen slår smut
på et verdensvand
smidt af en levende hånd
Ringene rammer et verdensland
derfra hvor stenen kom
går som søstre mod øst
går som brødre mod vest
mens bølgerne danser!

75 (50) Jeg ser de bøgelyse øer.

Thorvald Aagaard.

Jeg ser de bø - ge - ly - se øer ud o - ver ha - vet
spredt så skært og skønt i so - len, som
al - drig jeg har set. Jeg véd det, som de
lig - ger dér, så er der kun så kort fra
græn - se og til græn - se. Men det - te land er vort.

Danmark og Norden

Det øjeblik vi lever i

366 i Højskolesangbogens melodibog (Jeg ser de bøgelyse øer)

Det øjeblik, vi lever i, er ikke kun et nu.
Det er et led i kæden — hvor stærkt bestemmer du!
De mange led i sammenhæng forbinder tid med tid,
hvert lille led må vogtes og agtes på med flid.

Det er det store perspektiv i alt, hvad der er til,
vi selv er byggestene i alt, vi kan og vil.
Vi ser det jo i al natur og i alt skaberværk:
Det mindste er det største — mangfoldighed gør stærk.

Vi ser det store univers, hvor vi er kun en prik,
men i os banker Livet sin egen livsrytmik,
i krop og sjæl den samme sag — at mennesket er helt!
I alle verdens egne, skønt verden den er delt.

Som blæsten suser om vort hus i barske efterår,
vil vi la' Livet bruse i alt, hvad vi formår —
Den jyske blæst, vi kender godt, kan feje sindet frit.
De høje Himle stråler — og landet det er dit.

Det land, du lever livet i, på godt og ondt din jord.
Det lyser af en fordring — at handling følger ord.
Det løfter sjæl og legem op af dorskheds lave slum,
et nordisk lys i Norden — et livsens verdensrum.

Det er så let at give op og lade alt stå til.
Men det er ikke livet, og ikke hvad vi vil.
Vi har en styrke i os selv — en kraft at fære på:
Vi tror, at det kan nytte — og livet skal bestå.

Et øjeblik er ingenting — sekundet er kun kort,
men af det fødes tiden — så sløs det ikke bort.
Det splittede skal blive helt og ikke Ragnarok.
Når vi at gi' det mening, så har vi nået nok.



Frehr & Nissen

En skål for den mø

Musik: C.E.F. Weyse

C G C⁷ F Am C G C G Am D

8 G C G D⁷ G G C Am G Am F

13 Dm D G C F C A Dm G C E Am F C G⁷ C

Tekst: Jens Christian Hostrup

En skål for den mø i blufærdige vår

En skål for den mø i blufærdige vår

Skål for den gamle matrøne!

Skål for den tøse, som Gud Amor forstår!

Skål for den ærbare kone!

Tag dit, glas min ven! Tag dit glas, min ven!

Drik din piges skål, hver munter svend!

Se, hun smiler til dit fulde bæger hen,

se, hun smiler til dit fulde bæger hen.

Skål, pigen med kindernes blomstrende par!

Skål den, som ikke florerer!

Den som af øjne to smægtende har!

Den, som med eet koketterer!

Tag dit, glas min ven!...

En skål for den pige, hvis barm er som sne!

Skål den, hvis hud er som læder!

Konen skal leve, som sukker ak ve!

Pigen, som kender kun glæder!

Tag dit, glas min ven! ...

Så samle vi smalle og og tykke og små,
unge og gamle tilsammen!

Mig er det lige godt, vin lad os få!

Skål for dem alle tilsammen!

Tag dit, glas min ven!...



Frehr & Nissen



Jørgen Ebert

Starttone G

Hej Tomtegubbar

C G C
Hej, tomtegubbar, slå i glasen och låt oss lustiga vara!

C G C
Hej, tomtegubbar, slå i glasen och låt oss lustiga vara!

G G C G C G D# G
En liten tid vi leva här, med mycket möda och stort besvär.

C G C
Hej hej hej, tomtegubbar, slå i glasen och låt oss lustiga vara!



Husk at svinge med armen på "Hej"

Helan går

Helan går

Sjung hopp faderallan lallan lej

Helan går

Sjung hopp faderallan lej

Och den som inte helan tar*

Han heller inte halvan får

Helan går

(Drikk)

Sjung hopp faderallan lej



Frehr & Nissen

275 (289) Stenen slår smut

Henrik Birk Andersen, 1990

1. Ste - nen slår smut på det dan - ske vand
smidt af en le - gen - de hånd.
Rin - ge - ne ram - mer et an - det land.
Dan - mark, din ska - ber - ånd går som
vin - den mod øst går som so - len mod vest og
o - ver At - lan - ten!

Chords: G, Hm, C, G/h, Am7, D7, G, G/f#, C/e, D, /c, Hsus4, H7, Em, /d, A7, A7/c#, Dsus4, D, Dm, E/g#, Am, A7/c#, Em7^{b5}, A, Dm, G, C, Dsus4, D7, Gsus4, G